

FRANCOZI SO NA ELBI

Na tem otoku, kjer je cesar Napoleon preživel v izgnanstvu zadnje dneve svojega življenja, so hudi boji z Nemci.

Rim. — Zavezniški glavni stan je poročal v soboto večer, da so se francoske čete izkrcale na otoku Elbi na katerem je prebil cesar svoje zadnje dni kot ujetnik Angležev. Otok leži blizu italijanske obale, nekako sedem milj od nje, nekaj severno od Rima. Otok Pinosa, ki leži južno od Elbe, je ves v zavezniških rokah.

V Italiji so se zavezniki naglo izkrcali na otoku Elbi na katerem je prebil cesar svoje zadnje dni kot ujetnik Angležev. Otok leži blizu italijanske obale, nekako sedem milj od nje, nekaj severno od Rima. Otok Pinosa, ki leži južno od Elbe, je ves v zavezniških rokah.

Na otoku Elbi so se zavezniki naglo izkrcali na otoku Elbi na katerem je prebil cesar svoje zadnje dni kot ujetnik Angležev. Otok leži blizu italijanske obale, nekako sedem milj od nje, nekaj severno od Rima. Otok Pinosa, ki leži južno od Elbe, je ves v zavezniških rokah.

Protizračne baterije klatijo nemška letala brez pilotov, kot golobe

London. — Angleško poveljstvo je prenesto mnogo protizračnih baterij v južno Anglijo. Kamor Nemci še vedno pošiljajo pritikavka letala, ki so brez pilotov in ki jih vodijo s pomočjo radia. Angleški topničarji klatijo ta letala z zraka lončene golobe pri vajah. Pršen del teh letal so angleški topničarji skatili, predno so mogli pasti na zemljo in tam plodirati.

Nemški radio je trdil v soboto, da so angleške oblasti ukazale izprazniti London radi teh letal.

Nemci pošiljajo že štiri dni te letala s krili preko Rokavskega prežolja na južno Anglijo. Vsaj par minut prileti kateri.

Predsednik obljubuje pomoč poljskim Židom

New York. — Tukaj se vrši konvencija ameriške federacije poljskih Židov. K otvoritvi je bil predsednik Roosevelt pozvan, v kateri obljubuje vso pomoč, da se osvobodijo vse žide zapirani Poljski.

Konvencijo je dospelo 400 delegatov, ki zastopajo ameriške žide poljskega izvora. Konvencija se bo bavila z načrti za konstrukcijo židovstva na otoku po končani vojni.

Prva obletnica

Tri ob sedmih bo darovana cerkvi sv. Vida maša za pokojno Josephine Jereb v spomin na obletnico njene smrti.

Tedenski koledar za racioniranje

- KONZERVE — Plave znamke od A-8 do V-8 iz knjige 4, vsaka za 10 točk, so v veljavi zdaj.
- MESO, sir, sirovo maslo — Rdeče znamke od A-8 do W-8 iz knjige 4, vsaka za 10 točk, so v veljavi zdaj.
- SLADKOR — Znamki 30 in 31 iz knjige 4, vsaka za 5 funtov, sta v veljavi do preklica. Znamka 40 kupi 5 funtov sladkorja rezerviranje do 28. februarja 1945. Kdor hoče več sladkorja rezerviranje, mora napraviti prošnjo pri svojem odboru za racioniranje.
- CEVLJI — Znamki 1 in 2 iz knjige 3 sta veljavni do preklica.
- GAZOLIN — Kuponi 11 iz knjige A, vsak za 3 galone gazolina, so veljavni do srede; od srede naprej bodo veljavni kuponi 12 do 21. septembra. B-3 in C-3 kupi vsak 5 galon gazolina. Zanje za B in C karte je treba napraviti 10 dni prej, predno bodo prejšnja knjiga kuponov.
- KOLESA — Avtnih koles ni treba dati pregledati razen za letna kolesa. Komericalna vozila pa vsakih šest mesecev ali vsaj 5.000 milj, kar pride prej.

Mrs. Eisenhower izve novice iz časopisov

Washington. — Mrs. Eisenhower, soproga vrhovnega poveljnika zavezniških čet v Evropi, izve o početju njenega moža samo iz poročil v časopisih. Tri dni po invaziji je prejela od generala pismo, v katerem ji je omenil invazijo samo s temi besedami: "V tem času, ko boš prejela to pismo, si že itak vse zvedela iz časopisov in torej veš, kaj počnemo."

NOVI GROBOVI

Frank Ivec

Po dolgi in mučni bolezni je umrl na svojem domu, 19611 Kildeer Ave. Frank Ivec, star 64 let. Tukaj zapušača žalujočo soprogo Mary rojeno Cimprez, doma iz Kamna pri Tolminu ter sedem otrok: Frank, Stanley, Cpl. Edward v Fort Knox, Kentucky; F 1/C Carl, nekje na Pacifiku; Cpl. Joseph v Angliji, Mollie, omožena Svetkovič, A. M. 3/C Leo na otoku Kodiak, Alaska, sestro Frances, omoženo Rotar, po pol brate Leo in Joseph Mevzek v Indiani, po pol sestri Mary Rotar v Seatle, Wash., sedem vnukov ter veliko drugih sorodnikov. Rojen je bil na Vrhniki pri Ljubljani, kjer zapušača več sorodnikov.

Tukaj je bival 36 let in je bil član društva Carniola Hive 1288 T. M. ter št. 158 SNPJ. Pogreb bo v sredo jutraj ob 8:45 iz Želetovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Pavla na Chardon Rd. in na Kalvarijo.

Joseph R. Dular

Po treh tednih bolezni je umrl v Great Lakes mornariški bolnišnici Joseph R. Dular, star 18 let, rojen v Clevelandu. Pred tremi meseci je graduiral iz Shore višje šole ter bil takoj poklican k mornarici. Operiran je bil za slepicem in tej bolezni je tudi podlegel.

Tukaj zapušača žalujočo starše Frank in Margaret Stopar ter brata Clarence Dular. Materino deklško ime je bilo Margaret Smole iz znane Smoletove družine na Glass Ave. Družna Stopar stanuje na 18612 Neff Rd. Pokojni zapušača tudi več drugih sorodnikov. Truplo bo dospelo nočoj iz Chicaga. Pogreb bo iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda. Čas pogreba še ni določen.

James Nestich

Včeraj popoldne je umrl v Emergency Clinic bolnišnici James Nestich, star 48 let. Stanoval je na 14319 Darwin Ave. Doma je bil iz sela Čakanac na Hrvaškem, odkoder je prišel v Ameriko pred 31 leti. Tukaj zapušača soprogo Ano, sina Jamesa in Johna ter hčer Danico, v starem kraju pa tri sestre in brata Toma. Bil je član društva št. 235 HBZ in sv. Petra št. 30 HKZ ter local 416 uni-je kotlarjev. Bil je mnogo let zaposlen pri NYC železnici. Pogreb bo iz Svetkovega pogrebnega zavoda. Čas pogreba še ni določen.

Naj bo vsem tem lahka ameriška zemlja, preostali pa izrekamo iskreno sožalje.

Pozdravi iz Mass.

Frances in Arline Judnie iz 1247 E. 71. St. pozdravljata sorodnike, prijateljice in znanke po Clevelandu. Nahajata se na počitnicah v Massachusetts. Napravili sta zlet na kolesih iz Bostona do Cape Cod.

Amerikanci so presekali polotok Cherbourg in izolirali pristanišče

NEKAJ SIRA SO VZELI ZDAJ IZ RACIONIRANJA

Od včeraj naprej pa za dva tedna je urad za kontrolo cen vzeli iz racioniranja ves sir razen ameriški cheddar, švicarski, cream, cottage in drugi siri, ki so imeli zdaj vrednost 10 točk pri funtu, so za dva tedna iz racioniranja.

Ljudje radi racioniranja niso kupovali dovolj sira in zaloge so se nakupile pri trgovcih. To je vzrok, da jih je OPA vzela iz racioniranja, da se zaloga nekoliko zmanjša.

Dobro službo dobi

V deškem sirotišču sv. Jožefa, na Lake Shore Blvd. in 185. cesti, iščejo zanesljivega možega, ki bi bil za kurjača in bi opravljal še druga primerna dela v zavodu. Dobra mesečna plača, hrana in stanovanje. Kogar zanima, naj se zgleda pri Miss Wismer, 18001 Lake Shore Blvd.

Nemčija pravi, da je pripravljenih 50 divizij za napad v Belgijo

London. — Nemški radio je pripovedoval v soboto, da ima general Eisenhower pripravljenih od 50 do 60 divizij (okrog 600.000 mož), s katerimi bodo izvedli drugo stopnjo invazije, najbrže na belgijsko obrežje.

Nemci trdijo, da so v tem štiri divizije parašutarjev in da je ta zavezniška armada pripravljena nekje med Kanalom in Londonom.

Eisenhower bo izkrcal v Dunkirk v Belgiji, od tam bo pa prodiral severno ali južno, so trdili Nemci.

Seveda, vse to so nemška uganjavanja, ker za bodoče načrte ve samo general Eisenhower s svojim štabom.

Danes bodo nalivi

Tako vsaj trdi vremenski urad, ki nam pripoveduje, da vlada te dni v Clevelandu rekordna vročina. V soboto je kazal toplomer 92 stopinj, kar je uradni rekord za 17. junij.

Naši fanlje - vojaki

V SLUŽBI ZA SVOBODO IN DOMOVINO

- Joseph Louis Glivar, sin Mr. in Mrs. John Glivar iz 15908 McCracken Rd., Maple Heights, O. poroča staršem, da je avanziral za S 1/C. Nahaja se nekje na Pacifiku, kjer redno prejema Ameriško Domovino, katero da potem čitat še trem drugim našim fantom. Naroča najlepše pozdrave vsem prijateljem in znancom.
- Na 15 dni je dospel na dopust Jim Sepic, sin poznane trgovske družine Mr. in Mrs. Jim Sepic, 16009 Waterloo Rd.
- Cpl. Rudolph Lokar je bil predstavljen in sicer je zdaj njegov novi naslov: Cpl. Rudolph Lokar, 35919728, 195th Signal Photo Co. Fort Benning, Ga.
- Mr. in Mrs. C. Levec, 1073 Addison Rd. sta naročila sobotno Ameriško Domovino sinu Robertu, ki služi pri parašutarjih nekje v Angliji. Bob piše staršem, kako skrbi za ameriške fanlje Rdeči križ. Zlasti jih oskrbuje s cigaretami, da jih imajo vedno dovolj.

Amerikanci so v boju s 30,000 Japonci na Saipanu

Pearl Harbor. — Ameriški marini in pehota ima pred seboj 30.000 mož močno japonsko armado na otoku Saipanu, na katerem so se Amerikanci izkrcali zadnji teden. Amerikanci prodirajo od obrežja na šest milj široki fronti. Prodrli so že na več kot polovico otoka.

V petek so Japonci izvedli močan protinapad s pomočjo tankov, toda Amerikanci so jih vrgli nazaj. Japoncem so razbili 25 tankov in na bojišču je ostalo mnogo japonskega vojaštva.

Nek ameriški rušilec, ki je v službi že od prve svetovne vojne, je zaslužil pet japonskih tovrnih ladij blizu obrežja in vseh pet potopil.

Ameriške bojne ladje so tudi prvič bombardirale otok Guam, ki so ga Japonci vzeli v decembru 1941. To je bilo prvo ozemlje, ki so ga Amerikanci izgubili v tej vojni. Ta zadnji napad je najbrže priprava, da bodo tudi ta otok ameriške čete kmalu naskočile.

Nemci trdijo, da so v tem štiri divizije parašutarjev in da je ta zavezniška armada pripravljena nekje med Kanalom in Londonom.

Eisenhower bo izkrcal v Dunkirk v Belgiji, od tam bo pa prodiral severno ali južno, so trdili Nemci.

Seveda, vse to so nemška uganjavanja, ker za bodoče načrte ve samo general Eisenhower s svojim štabom.

Danes bodo nalivi

Tako vsaj trdi vremenski urad, ki nam pripoveduje, da vlada te dni v Clevelandu rekordna vročina. V soboto je kazal toplomer 92 stopinj, kar je uradni rekord za 17. junij.

Na tisoče Nemcev je odrezanih od glavne armade. Sodi se, da bodo Nemci do zadnjega branili pristanišče Cherbourg.

Gl. stan zaveznikov 18. jun. — Deveta ameriška divizija, ki je razbila Nemce pri Bizertu v Tuniziji, se je včeraj spojila z 82. parašutarsko divizijo in obe sta z vso silo udarili na nemško linijo na polotoku Cherbourg. Nemci niso mogli vzdržati navala in tako so ameriške čete prodrle na štiri milje do zapadnega obrežja polotoka. S tem je polotok faktično že odrezan od celine.

Na tisoče nemških čet je zdaj osamljenih v pristanišču Cherbourg, 18 milj proti severu. Te nemške čete se ne morejo več umakniti s polotoka razen, če bi predrli ameriško linijo.

Ameriški general Bradley, ki je v maju 1943 vodil to divizijo na Nemce pri Bizertu, je tudi zdaj vodil divizijo na Nemce in predril nemško linijo.

General Bradley je že prej izjavil, da se bodo Nemci skušali postaviti v bran na zadnji točki, to je pri pristanišču Cherbourg. Nemci vedo, da je to pristanišče za zaveznike ogromne važnosti, ker bi potem tukaj izlagali vse potrebščine za francosko fronto.

Toda nemški radio je začel že sinoči omalovaževati to pristanišče, kar bi pomenilo, da ga ne upajo ubraniti. Civilni begunci trdijo, da so Nemci pognali vse civilno prebivalstvo iz mesta.

Druga ameriška kolona še vedno bide hud boj z Nemci po ulicah mesta Montebourg.

Zdaj se prvič omenja navzočnost 9. divizije v Franciji. Ta divizija se je v novembru 1942 izkrcala v francoskem Maroku, se borila v južni Tuniziji ter sodelovala pri obkoljenju nemške armade na rtu Bon v severni Tuniziji, kjer so zavezniki zajeli na tisoče nemških in italijanskih vojakov.

Obe ameriški diviziji, ki sta izvedli izolacijo polotoka Cherbourg, sta imeli dosti podpore od topništva in od zračne armade.

Glavni stan poroča, da francoski domoljubi s sabotažo mnogo ovirajo Nemce, da ne morejo poslati rezerv na fronto. Razdirajo jim železniške proge, ceste in mostove. Nekatere sektorje za nemško linijo imajo gerilci popolnoma v rokah in so v odprtem boju z Nemci.

Glavni stan tudi poroča, da na peti dan boja za mesto Montebourg, sovražnik še ni popolnoma vržen iz mesta. Angleške čete so včeraj nekoliko napredovale na levem krilu zavezniške fronte, severno od mesta Troarn.

V Colorado

V Canon City, Colorado, je odpotoval včeraj Lawrence Bandy na obisk k svojemu sinu, Rev. Bonaventuri, ki se nahaja v opazitvi sv. Križa v istem mestu. Obiskal bo tudi sina Louisa, ki se nahaja v taborišču Carson, Colorado Springs, in se pripravlja na odhod čez morje. Obiskal bo tudi svoje prijatelje in znance v Pueblu in domov grede se bo ustavil tudi v Kansas City. Želimu mu srečno potovanje.

Pozdravi iz New Yorka

Mr. in Mrs. Jack Skryanc Jr. pošiljata sorodnikom, prijateljem in znancom najlepše pozdrave iz New Yorka. Mrs. Skryanc deklško ime je bilo Frances Simenc.

Kupujte vojne bonde!

NA OBRAZIH SE JE SPOZNALO NEMCE

Madrid. — Nek Nemec, ki je dospel v Španijo in ki je bil ob času invazije zaveznikov v Normandijo še v Berlinu, pripoveduje, kako se je tisti dan, ko je prišla vest o invaziji, lahko spoznalo na obrazih ljudi, kdo je Nemec in kdo ni.

Dočim so imeli namreč vsi Nemci kisle in prestrašene obraze, je igral na obrazu vsakega delavca, ki je v Nemčiji na prisilnem delu, zadovoljen nasme in sicer prvič, odkar so prišli v Nemčijo.

Kongresnik trdi, da so Finci prodani Rusom, da jih pokončajo

Washington. — Poslanec Knutson iz Minnesote je obdolžil predsednika Roosevelta in državnega tajnika Hulla, da sta dala Rusom proste roke pri invaziji na Finsko, kar je divjaška in barbarsko, kot je nepravilno.

Poslanec je izjavil to obdolžitev v zbornici drugi dan potem, ko je dobil finski poslanik potni list od državnega oddelka s priporočilom, naj se odide čim prej mogoče iz dežele.

"Danes je Finska brez vsakih močnih prijateljev," je izjavil Knutson. "Toda še ne dolgo so kazali uradniki naše administracije na Finsko in na Fince kot na svetel zglede časti, poštenja in močnatosti. Toda milijone Amerikancev je, ki imajo daljši spomin kot Mr. Roosevelt in Mr. Hull in ne bodo pozabili udarca, ki ga je zadala ta administracija finskemu narodu."

Na milijone galon ruma bomo kmalu dobili

Washington. — Urad za vojno produkcijo naznanja, da je dovolil importirati iz Francoske Zpadne Indije 4.480.000 galon ruma. Uvozili ga bodo tekom prihodnjih 90 dni.

BOLJŠE JE POZNO KOT NIKOLI

Salt Lake City. — George Seaman in William Sterling, veterana iz špansko-ameriške vojne pred 45 leti, sta bila odklikovana šele zdaj z redom višnjevega srca za rane, ki sta jih takrat dobila v boju.

Vesela vest

V soboto so prinesle vile rojnice krepkega fantka prvorojenca družini Mr. in Mrs. Pete Smiciklas, 7234 St. Clair Ave. Mati in dete se dobro počutita v Glenville bolnišnici. Mr. in Mrs. John Rogel iz 1101 E. 71. St., starša mlade mamicice sta tako postala že drugič stari ata in stara mama. Čestitke!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
(JAMES DEBEVEC, Editor)
Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 8th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 143 Mon., June 19, 1944

Ali nas niso izkušnje ničesar naučile?

Ko je nemška okupacijska armada tekom prve svetovne vojne najbolj stiskala Belgijo in Francijo, je vprašal neki nemški diplomat visokega nemškega častnika, da-li se Nemčija ne boji kazni za svoje postopanje v Belgiji in Franciji.

"Nikakor ne," je odvrnil nemški častnik. "Ako izgubimo to vojno, bomo pričeli kampanjo za pridobitev simpatij vsega sveta."

In natančno to se je zgodilo po podpisu verzajske mirovne pogodbe. Posebno pozornost je posvetila tedaj nemška propaganda Zedinjenim državam. Tu je bila obljubljena dežela neomejenih možnosti in tu je bil na razpolago kapital za investiranje v one kroge, ki so zagovarjali teorijo, da so Nemci samo nesrečne žrtve malopridnih voditeljev, zato tudi ne smejo trpeti in jim je dovolj očetovski ukor.

Naključje je hotelo, da je sedaj tukaj v Ameriki skoro prav tak položaj kakor takrat. Nemški voditelji-begunci, ki jih je Hitler zavrgel nato, ko so mu pomagali v sedlo, kjer se je znal vzdržati brez njihove nadaljne pomoči, delajo sedaj zopet načrte za lepo, rejeno Nemčijo, kjer bo vsega na razpolago: "blutwurst" in tovarštva in kjer se bo zopet vpilo "dreimal hoch," kakor v "starih, dobrih časih." Toda vse to je le poslanska scenerija kulis, za katerimi stojijo nemški militaristični voditelji, ki že zdaj delujejo za novo vojno. Upati je, da se zavestniki ne bodo dali zopet premamiti in da ne bodo zopet prišli igrati one vloge, ki jo je igral znani angleški državnik z marelo.

Eden izmed najbolj znanih propagatorjev po zadnji vojni je bil grof Felix von Luckner. Grof je po vojni prepotoval to deželo od enega njenega konca do drugega ter povečeval svoje dogodivščine, ko je s svojo ladjo Emden poplaval neoborožene zavezniške ladje. Da so njegova predavanja bolj vlekla, je kazal poslušalcem svojo telesno moč s tem, da je trgal z rokami v kose debele telefonske knjige.

Cleveland mu je tako nasedel, da je bilo strah. Grof Luckner je tukaj dvakrat predaval, v februarju in oktobru leta 1928; obakrat je naredil na publiko silen vtis s pripovedovanjem zgodb svojega piratstva. Če bi bil svoje piratstvo izvajal v dneh zloglasnih piratskih kapitanov, Kidde, Morgana in drugih, bi ga bili obesili na prečni drog jambora. Ampak on ni bil navaden pirat! On je bil zaposlen s "častno vojno" čeprav so bile večinoma vse ladje, ki jih je pogreznil, neoborožene! Luckner ni bil pirat, on je bil grof. V tistih dneh pa so bili grofi in vsi, ki so imeli pred svojim imenom besedico "von," predmet oboževanja ameriške visoke družbe, zlasti ameriških dam, ki so se kar trgale, katera se bo prej poročila s kakim beraškim "baronom" ali "grofom."

Luckner je pripovedoval svojim poslušalcem o težavah, ki jih mora Nemčija trpeti, "kako matere in mali otroci umirajo od gladi." Bil je izboren komedijant in impresario in Nemčija ne bi bila mogla poslati semkaj boljšega človeka od njega. Njemu je uspelo, da je zgradil ne samo ogromne promemške simpatije v tej deželi, temveč je nabral tudi obilo denarja za "potlačene" Nemce, poleg tega pa je izposloval investicije ameriških kapitalistov v nemška podjetja.

Po Lucknerjevih lastnih besedah je on predaval pred 300 ameriški organizacijami, od katerih ga je 36 imenovalo za svojega častnega člana. Mnogo svojih predavanj je imel na univerzah, kjer se jih je udeležilo tisoče in tisoče dijakov, o katerih je dejal, "da bodo v nekaj letih kot možje vplivali na javno mnenje in na politiko svoje domovine."

Nemčija je takrat popolnoma uspela s svojo propagando. Ludendorff in njegovi pomočniki so delovali za vojno doma, v Ameriki so širili nemško propagando nemški reprezentanti, von Ribbentrop pa se je v Angliji spajdal s clivedensko kliko, kjer je pihal na dušo pacifistom, ki so zahtevali samo eno: "peace in our time." ... To se pravi: mir sedaj, dokler mi živimo, za nami pa svetovni potop.

Zavezniški blok se je v dimu razblinil v nič. Weimarjeva republika — ki še danes živi v svojih voditeljih, katerih eden je bivši kancelar Bruening, sedanji profesor čikaške univerze — je naredila iz Nemčije ogromno orožarno. Brockdorff-Rantzau, prvi zunanji minister weimarske republike, je izjavil nemški mirovni delegaciji: "Naši sovražniki naj se pazijo! Oni so sicer izvojevali zmago, toda izgubiti utegnejo mir." Tako se je tudi zgodilo.

Nemški begunci-propagatorji upajo, da bo weimarska republika vzpostavljena. Naša svoboda tiska in govora jim da vse, kar potrebujejo za izpeljavo svojih namenov. Na razpolago jim je časopisje in radio, česar vsega se do skrajnosti poslužujejo.

Mi pa spimo in med nami se čuje vedno več glasov, da je brezpogojna predaja pretrda za Nemčijo, s katero je treba čim prej skleniti mir. ... Izkušnje nas niso še ničesar naučile.

Pismo iz Egipta o položaju Primorcev

To pismo je prišlo na uredništvo lista Ave Maria. Piše ga dober poznavalec razmer. Ker je pa pismo predolgo za naš list, drugače pa jako aktualno, ga prepustimo drugim v tisk — P. A. Urnkar.

(Nadaljevanje)

Isto prericanje prihaja med Primorce iz drugih virov. V decembru je po zanesljivih poročilih pribežalo za dalmatinskih otokov na tisoče civilnega prebivalstva v spodnjo Italijo, menda v Bari. Med njimi so bile onemogle ženske, otroci obojega spola, starčki in stariče, skupaj s partizani iz raznih krajev Jugoslavije. Pogнали so jih Nemci, ki so otoke zasledili. Ti ljudje imajo jako resne pomisleke o Titovem pokretu. Bilo je slišati mnogo ostre kritike v gornjem smislu. Različni ljudje med temi begunci so se izražali, da je v Titovi propagandi preveč bluffa, ki ga pa človek odkrije šele na licu mesta. Begunci so vedeli povedati iz lastne skušnje marsikaj, kar je zelo omajalo vero v poročila, ki prihajajo iz glavnega stana Titove vojske.

Vsi taki razlogi nalagajo Primorce, da si ustvarijo jako oprezno sodbo o pomenu Titove vojske za bodočo Jugoslavijo, zlasti pa glede na osvoboditev Primorske. Vedno bolj se med njimi utrjuje stališče, da je treba še nadalje najmanj odločne neutralnosti napram Titu, ako ne celo popolne neodvisnosti od njega.

Primorci in jugoslovanska vlada v Kairu

Skoraj enako hladni so Primorci napram jugoslovanski vladi v Kairu. Tu je treba upoštevati dvoje. Na eni strani je ta vlada napravila nekaj potez, ki jih Primorci, kakor tudi drugi Slovenci, ostro obojajo. Na drugi strani pa te očitne napake vlade odpirajo na stečaj vrata obilni propagandi, ki se izliva na jugoslovansko vlado in kralja iz Titovega tabora. Ta propaganda je po mislih mnogih Primorcev bolj ali manj pretirana, tako da včasih dosega celo nasprotni uspeh. Vendar se pa vsak misleč Primorec zaveda, da Puričeva vlada ne zasluži nobenega zaupanja Primorcev. Zato streme po neodvisnosti tudi glede nje.

Kakor znano, je Primorski Odbor v Egiptu že dolgo nabiral slovenske prostovoljce med angleškimi ujetniki italijanske vojske in formiral iz njih jugoslovansko vojsko za zavezniška bojišča. Imel je precej lepe uspehe. Toda že v lanskem avgustu je Peter Živkovič skupno s Puričem dal uradno ustaviti nadaljnje nabiranje prostovoljcev. To je storila jugoslovanska vlada po dogovoru z Angleži. Primorci so bili s tem v živo zadeti in so hoteli zvedeti za vzrok.

Razno poizvedovanje je doseglo, da je prvi zahteval od Angležev prekinjenje prostovoljstva — maršal Tito. Zakaj? Začel se je bati, da bi ta slovenska vojska, ki se je smatrala za kraljevo jugoslovansko vojsko, nekoč navaila na Titove edinice, kadar bi prišel končni polom osišča in bi obenem dozorol do preloma spor med Srbi in Hrvatji. Toda to je bila čisto neutemeljena bojazen. To vojsko jugoslovanskih prostovoljcev so imeli Slovenci, zlasti Primorci, trdno v rokah in ne bi nikoli dopustili, da bi se slovenski vojaki uporabljali za razčiščevanje srbsko-hrvaškega spora, kar Primorci, kot že povedano, vidijo v Titovi akciji. Tudi če bi kaka kraljeva vlada res kdaj zahtevala, da se ti fantje uporabijo za boj proti Titu, bi slovenski prostovoljci ne hoteli ubogati. Njim gre za osvoboditve njihove ožje domovine, daleč je pa od njihovega namena vsako spuščanje v ideo-

loške spore na ozemlju Jugoslavije same. To so dali Slovenci tudi čisto jasno razumeti srbskim vojaškim krogom v Egiptu in drugod na bližnjem Vzhodu. Prav lahko je pa vedel za to mišljenje Primorcev tudi Tito sam.

Kaj je pa nagnilo jugoslovansko vlado, posebej Živkoviča in Puriča, da sta ustavila nabiranje prostovoljcev na zahtevo — maršala Tita? Peter Živkovič nam je vsem znan iz preteklosti in si lahko mislimo, da tak mož ni mogel imeti velikega veselja nad kako jugoslovansko vojsko, sestoejo iz samih Slovencev in Hrvatov. Namesto tega je želel imeti srbsko vojsko, ki jo je upal zbrati po polomu Italije iz srbskih ujetnikov na osvobojenem italijanskem ozemlju. Izkazalo

se je pa kmalu, da je bilo jako majhno število srbskih ujetnikov v Italiji in še ti niso pokazali posebnega veselja do prostovoljstva, vsaj sprva ne. Rajši so ostali v svojih taboriščih. Kljub temu ponosnemu poskusu Puričeva vlada do danes ni preklicala svojega odloka in je veliko vprašanje, če ga sploh misli. Videti je, da bi srbskim imperia- listom ne bilo ljubo, če bi kakšni Slovenci imeli nekoč preveč opraviti pri osvoboditvi in upostavitvi nove Jugoslavije. V tem strahu rajši vidijo, da so slovenski vojaki daleč od njih.

(Dalje prihodnjik)

Tiskarji so bili v 17. stoletju najbolj plačani delavci v Angliji, ki so poleg tega imeli še posebne privilegije.

BESEDA IZ NARODA

Kako se zdravi križ

Ne vem kako je prišlo na ušesa uredniku Ameriške Domovine glede mojega križa, da je omenil, da me križ tlačí. Seveda sem moral potem sam pojasniti, kako in kaj je s to križavo boleznijo. Z vsem tem sem si pa nakopal silno veliko povlora- nja mojih znancev in sovrstnikov, kateri imajo prav take križe s svojimi križi. Poprej nisem vedel za nobenega, sedaj pa, kakor zgleda, ni že skoro nobenega brez križa. To se pravi, nobenega, da bi ne imel križa s križem. Skoro slednji mi pove, da je imel ravno take sitnosti in najbolj gotovo še večje kakor je bil moj križ. Potem pa dostavi in pravi: "Oh, to ni nič, to samo pride, pa samo zgine." No, vidite kakšna je ta bolezen, sama pride in sama zgine. Prav nekako tako je zmožen, danes je le malo sledu o njej, jutri je že ne bo nikjer. K temu bi jaz dostavil še tole: "Taka bolezen pride in gre z vremenom."

Vprašanje je sedaj to, kako se zdravi taka bolezen. Nekateri so mi pripovedovali, da so potrošili že bogve koliko denarja, a bilo je vse zaman, ko so šli pa v topliče, tam je bilo pa O. K. Drugi mi je rekel: "Naredi si lemoando," to je sicer lahko dobra stvar, toda, lemoando gre pod križem ali mimo križa naprej. Zdravnik mi je napisal neko belo zrnje treh velikosti in predpisal po 4 ure, po tri in dve itd. Oh, kaj se bo star človek ukvarjal s takimi recepti, ko je navajen, da je žgance in močnik, s katerim me je žena dobro zalagala, še na posteljo mi je take robe doprinašala. Tista doktorjeva zdravila sem pa naročil, da jih skrije, da jih ne bo zdravnik videl, če bo zopet prišel. Potem sem pa začel sam misliti na tista pripravčila glede lemonove kisle vode, ta je morala biti na mizi in taka steklena cevka, da se ni bilo treba dvigati in križ pregibati, ko sem srkal lemoando, za močnik in žgance sem se pa že skobal pokoncu, da bi mi pa kdaj hotel pomagati, tega pa že ni smel noben, enkrat sem še štrbunknil s postelje, ker se nisem mogel drugače zravnati s križem.

V tem času sem se pa spomnil na razne druge slučaje, kako se zdravijo udje telesa. Ni na tem, da se mora zdraviti ravno tisti del, ki te nadleguje, marveč se zdravi čisto lahko na drugi način, recimo, zdravi se lahko potom žolodca, potem jedil in pijače. Spomnil sem se, da imam v arhivu še nekaj "Perparjevega" medu iz Madison, Ohio, vedel sem, da je to zares čist pravi med, kakoršen se ne dobi lahko kje drugje. Kdo bo rekel, da med ni zdravilna hrana. Potem sem se spomnil tudi na to, da je za osvojitve njihove ožje domovine, daleč je pa od njihovega namena vsako spuščanje v ideo-

da se opeče, tak kruh sem si zamislil iz Novokove pekarnice, kruhni kruh. Ko se ta kruh dobro opeče in je še gorak, se namaže z Perparjevim medom in povži- je in potem se vse to še s kavo zalije. Dve "šnitice" zadostuje tega finega koruznega kruha. Ali vrjamate, da me je to spravilo na noge? You bet!

Se danes pišem v Madison po par kvortov medu. Perparjevi so sosedje Mr. Leskovicu to je tistega farmerja, ki je ob enem tudi vrtnar, to je menda pa tudi edini tak farmer, kjer se začne njegova farma z bujniimi nasadi cele njive cvetlic, to vam lahko pokažem z mojimi slikami. Ravno tako ista slika prikazuje lepo število panjev ali čebelnjakov Perparjevih v Madison, O.

Začeli bomo s slikami
Zgornje vrstve so me pripeljale na slike. Zato to pa sedaj nekaj glede slik ali slikovnih predstav, kakršne smo že več let gledali na vrtu.

Med tem časom sem nabavil že zopet nebroj novih in povsem zanimivih slik, bilo da sem jih posnel, ali da sem jih kupil, kar je vse eno, kupi se lahko slike kakoršne kažejo v mestu po gledališčih, domače pa še vedno nabiram iz važnih dogodkov, ki se pojavljajo med nami.

Zakaj se rad ukvarjam s temi slikami je vzrok tale: Slik imam zelo veliko in te slike so zelo pomembne za to, ker so slike iz zgodovine našega naroda, slike iz našega življenja in, doživljajev. Slike so iz naših vrtov, ker prikazujejo, kako marljive so naše ženske, ker si poleg svojega hišnega ali še poleg več drugih del, vno eno združujejo krasne cvetlične vrtove, kateri pripomorejo med sosedji drug drugemu, da je njegova hiša več vredna in tako več vredna tudi cela okolica. Vzemimo slučajne na primer takole: Našo okolico, tako zvana "St. Clair's cesta," se nekako smatra za manj vredno od drugih, kakor Superior in druge ceste. To se vam pove v finančnih institucijah, kadar greste po posojila na vašo posestev in kadar hočete, da se preceni vaše posestvo. Toda, to pa ne odgovarja resnici. Okolica, katero poseda- jo naši ljudje, je vedno več vredna, kakor naj bo katerokoli okolica, če izvzamemo bogate ljudi na Heights. Vse to je odvisno od naših družin, ki ljubijo lepe domove, čedno barvane hiše in cvetlične vrtove. Za vse to je treba pa dela in denarja in naši ljudje ga ne varčujejo, kadar je treba pokazati svoj dom, pa naj bo to zunaj hiše ali v hiši, kjer se naši ljudje odlikujejo z najboljšim pohištvo. V slikah vidimo torej krasne vrtove in lepe domove naših družin. Vse to je v kredit našega naroda in to naj vedo še drugi ljudje.

Dalje: V slikah vidimo življenje naših ljudi v najveselejših in tudi v najbridkejših urah njihovih dogodkov. Če že damo ne-

kaj za to, da hočemo obdržati spomin na vesel par, ki se ženi in se znijm veseli vse sorodstvo; moramo biti pa tudi toliko tolerantni, da ne pustimo iti v pozabljenost one, kateri so med nami storili kaj več in zapustili zaslužne spomine. S tem mislim na naše drage rajne, o katerih tudi posnamemo slike za to, da se nanje ohrani dalj časa zaslužen spomin.

Se druge slike so

Naš narod je izjemno zaslužni. Njemu se pripisuje dve svetinji, te so: narodnost in vera. Ti dve svetinji ga dvigajo v častno visoko stopinjo, ki je vredna občudovanja! Vseh 47 let zasledujem tu v Ameriki narodno in versko zavestnost našega ljudstva. Izjemno smo Slovenci v tem nardarjenju za dušo in srcem za ti dve svetinji. V to imamo dokaze, velike dokaze. V dokaz nam stoji krasne stavbe narodnih domov in krasne cerkve. S tem gre tudi v zvezi literatura, časopisje, revije, organizacije, društva. Na vse to še trgovine vseh vrst in finančne ustanove! Ali nismo enaki tem, ki se imajo za najbolje, ali za nad-Amerikance? Da, še prekašamo jih, to pa zato, ker pri vsem tem ostanemo skromni, delamo pa molčimo!

Zato pravim, da je treba vse to ohraniti v seznamu slik, če pišemo v knjigo, bi kdo rekel, da pretiravamo. Če pa pokažemo v slikah, pa morajo priznati, da je fakt.

Zato posnamemo v slike vse od kraja: narodne, kakor tudi verska gibanja, kar bi veljalo za verske, se razume, da slika- mo praznične parade, obhode procesij ali mladež, ko ista ob- haja njih najpomembnejše dneve. V narodnem oziru smo ravno tako naredili zbirke vseh, od sedaj se vršičih takih dogodkov, ki so vredni zabeležiti v seznam slik, bilo da so to ene ali druge narodne vsebine, ki so obenem tudi v zvezi z ameriškiimi praznovanji. Naj bo omenjena velika jezerska razstava, kjer smo Slovenci nastopali. Dalje mnogotere pa- rade v mestu in potem dnevi, ki smo jih Slovenci v vrtovih prirejali, teh je največ.

Končno še vojska in slike iz iste. Vojska je velika šiba božja. Vojska je strašna. Gorje tem, ki morajo na vojsko. Toda, vojske so bile in Bog ve, kdaj jih ne bo več. Če bo ka- tera stvar lahko pozabljena, ko je več ne bo, bo lahko pozabljena za vse čase vojska, to tako strašno gorje. Teh slik imam veliko. Nekateri neradi vidijo vojne prizore. Toda, tu- di to je potreba videti zato, da se lažje pojmuje, kaj je vojno gorje.

Mnogi naši ljudje mi pove- do, da ne grejo nikoli gledati v gledališče slik, da pa pridejo gledati naše slike na vrtu. To je tisto, kar mi je v zadost- ōenje, da se bavim s tem, če- tudi toliko potratim časa s sli- kami. Mnogi so zelo hvaležni za slikovne predstave. Za- to bomo tudi to leto pričeli in sicer prav kmalu, v teku dveh tednov, pazite na oznanila. Za tedensko bosta določena dva dneva: v sredo ali pa v četrtek. Dva dneva bosta zato, da če bi bil dež ali drugače zaposleno dvorišče v sredo bo slikovna predstava preložena na četr- tek. Dan poprej bo vse to v novicah naznanjeno. Do te- daj pa to sporočite še drugim, kateri niso brali tega dopisa.

Tako se bo začel sedaj pa križ s slikami. Vas pozdravlja lastnik slik,

Anton Grđina.

List se mu dopade

Čilbert, Minn. — Priloženo vam pošiljam \$3.50 kot naroč- nino za nadaljnjih šest mesecev za Ameriško Domovino. List je eden najboljših v tej deželi. Kar tako naprej. Tudi Jaka ga pihne in nas prav dobro za- bava. Da bi mu jih le še ne

zmanjkalo. Sprejmite narodne pozdrave od vašega naročnika John Preglet, Box 381

Vzelo ga je skoro vse dopol- dne, da je načrt do same po- polnosti izgotovil, ga še en- krat natančno pregledal od začetka do konca, da vidi, če bi načrt kje puščal, potem je šel pa naš Leo takoj na delo.

Kot visoko naobražen člo- vek Leo dobro ve, da današ- nji svet ne visi na kljukci, am- pak na propagandi. Najsi bo v vojaškem ali kakem drugem oziru, brez propagande se ne doseže nič. Saj človek niti v soboto večer ne more iz hiše, če ves teden prej ne vodi pra- ve in uspešne propagande svoji boljši polovici. Če mi niče drugi ne bo tega potrdi- mi bo Jim. Kadar hočeva namreč v soboto večer za "pa- minut" iz hiše, začneva s pro- pagando že takoj v ponedeljek in potem ves teden po malem on pri Urški, jaz pri Johani.

Morda ne bo napek, če ne bo celo v splošno in ogromno korist našim možičkom, če jih naučim, kako se prične in po- tem vodi to propagando. Am- pak da me ne boste izdali svo- jim boljšim polovicam in mi jih nagnali na glavo.

Torej moja propaganda ne- prične v ponedeljek večer, je natančno in zelo skrbno pre- pravljeno načrtu.

Ko sedem v ponedeljek v de- čerji, jed na vse mile viže hvale- lim. Vidite, to je baza vsi- propagandi. Tudi če bi vam postavila na mizo "ona" pa- smojen jesprenj, neoslojen župo, napol surov krompir, propaganda ne pusti tega spravljati na dan. Bog olja pa- ruj! Malo bolj debelo poziraj- z in recite, najboljši pri vsaki- zoložaju po enkrat "Kar je na- res—take rihte mi pa se ni- skuhalo, kar sva skupaj!"

ima sicer lahko dvojen misel- in vi si lahko pri tem misli- kar hočete, ženka bo skoči- v nastavljen past (če jih ka- poznam), se bo sramežljivi nasmehnila in če je še hote- mlada, bo tudi morda pri- nekoliko zardela, v največ- kajih bo to nepričakovano- hvalo prvič nalašč preslišala- šele pri drugi rekla "Eh, me- da kar tako praviš." Ampak- danes sem se pa res nekoli- bolj potrudila, da ti tistemu- ki vem, kako revež trpiš.

Miška je že v pasti in z- je treba gledati, da gre člove- lepo po začrtani poti naprej- invazijo na srce svoje dra- zakonske in boljše (včasih- di močnejše) polovice. Za- vi večer je dovolj.

V torek večer je treba- ponoviti, ampak s to razni- da se ne hvali na splošno- čerje, ampak da mož re- "Glej, glej (izgovorite kolik- morete pri tem nežno nje- krsto ime) danes si mi sku- pa prav to, ker sem si ves č- želel, da bi mi. Ja, danes- mi pa res ustregla, da se re- Vaša ljuba ženica se bo- topila pri tej pohvali tam- štedilniku. Ako bi se ji rad- nepričakovane hvale mori- ke tresle in bi ji padla iz- kaka šalca, ali da bi kaj- vrnila po šporgetu, to ni- preslišite in preglejte in- te globoko zatopljeni v sklo- čeprav bi vrag nekaj na- moč sililo, da bi začeli s- jimi litanijami, kot navad- ob takih prilikah "Burov- rodni!" To bi namreč prav- ko dovedlo do protizpada- štedilnika sem in vaš bog- večer bi šel rakom živžig- mnogo sobot.

S propagando bomo na- ljevali do petka in jo zak- čili z generalnim nasko- na ženino srce, ki je že- voljno kot kuhana repa-

Kupujte vojne bonde!

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

"Mylord, jaz obupujem!" reče Murray. "Privadimo se mislim, ne več na lady računati! Mr. Wilson bo prišel — in mi smo pobiti!"

"In če se ona tudi z njim poroči, se jaz raditega še vedno ne bodem smatral premagane! Dobi se še dosti pripomočkov Mylord, kateri nas zamorejo do cilja pripeljati! Najprvo pa moram vedeti kaj je skrivnostjo v lady palači! In az vam rečem, ta Harry bo dogodagal, ker on ve da ga čaka jutri napolnjena možnja zlatnikov. Ne pustite naju še obupati Mylord!"

Oba gospoda pričakujeta nepotrpežljivo drugega jutra.

Teško pričakovano jutro je napočilo, kakor je Vanderbroock pred nekaj časom omenil, in služabnik Harry se je javil.

Ko sta mu gospoda dovolila vstop, se jima on približa s prihljenim nasmehom.

"Jaz sem bil celo noč na straži Mylord," reče nekako s hrupnim glasom, "res je, lady je zopet šla v omenjene prostore, ko se je prepričala, da je vse tiho in da ni nobeden od služinčadi več pokonci!"

"In vi ste bili na preži?" vpraša radovedno Mr. Vanderbroock.

"V ozadju neke sobe, katera leži v sredini drugih sob in nima nobenega okna, katero bi vodilo na zunanjo stran, mora biti nekaj skrivnega Mylord! Lady je bila grozno previdna, ona je vrata zapahnila za seboj katera vodijo iz dvorišča v zadnji hodnik, tako da nisem mogel noter zanj priti. Toda jaz sem se priplazil popolnoma do vrat ter na vse pretege napolnil ušesa. Začul sem glas, in bilo je slišati kakor da iz daleč prihaja neko pritaženo smenjanje proti meni; na to sem zaslišal natančno neke izvanredne besede od lady, in takoj nato je zavladala zopet tihota. Jaz moram pristati, da me je pretresal ledeno mrzli mraz po celem životu."

"Se je zakrohotala lady?" vpraša Vanderbroock, komaj pričakujoč odgovora.

"Ne, to ni mogla biti lady Mylord, to je moral biti neki drugi glas, strašno čudno je donel, jaz ne vem kako bi se izrazil."

"Toraj vi mislite, da je še kaka druga oseba tam v ozadju? ali si ne morete nič predstavljati kaka oseba bi se tam nahajala?" vpraša Murray.

"O tem nimam nikakega pojma! Tega ne more vedeti niti živa duša! Toda na vsak način se nahaja tam neki človek ker lady menda ne bo sama s seboj govorila! In potem še ta smeh!" "Kaj se je zgodilo dalje?" se vprašuje obrne Vanderbroock proti Harrytu.

"Jaz sem čakal pri vratih, in ko sem začul znotraj prihajajoče stopinje od lady, sem se odstranil z največjo naglico za neki prizidek tako, da sem lahko videl na vse strani. Vrata so se natihoma in z naglico odprla. Lady je držala še vedno srebrni svečnik v roki, katera je s seboj vzela, toda svetlobe ni bilo, in izgledalo je tako, kakor bi zakrivala svečnik z nečem. Tudi mi je prišlo naprej, da je bila bela nočna obleka, katero je lady nosila, za vratom drugačna kot poprej, videti je bilo kot bi bila raztrgana."

"Hm, hm, nekaj izvanrednega!" mrmra sam zasebe Murray.

"Ali vas je lady opazila?" vpraša Vanderbroock.

"Ne Mylord, ona je bila jako blede, in videlo se ji je, da je jako nervozna, kakor bi se ji kaj dogodilo, in nekaj je moralo na njo grozno vplivati," odgovori Harry, "ona je koračila preko s steklom pokritega dvorišča, in je odšla v ospredje v svoje prostore nazaj. Jaz sem nato počakal še kake četrt ure, nato pa se mše zopet splazil do vrat nazaj in poslušal, toda sedaj je bilo vse mirno."

"So bila vrata zapahnjena?" vpraša Vanderbroock.

"Ja, pa še prav trdno zapahnjena."

"Kaj bi bilo Harry če bi vi enkrat poizkusili dobiti ključ v svoje roke? Lady se jako pogosto odpelje na izprehod. Vi bi lahko porabili njeno odsotnost in poizkusili na kaki način priti v dotične prostore," reče Vanderbroock in poda špijonu njegovo z denarjem napolnjeno možnjo, "sprejmite to za današnjo izpoved. Ko bode kaj več odkrili, bode plačani s podvojeno svoto!"

"Lepa hvala Mylord!" odgovori Harry z veselja bliskajočimi očmi, medtem ko vzame polno možnjo. "Da se nekaj skriva tam v ozadju, je gotovo! Toda zakaj da se gre, tega ne ve nobena živa duša!"

"Da bi se nahajalo tam kako človeško bitje, ni mogoče misliti," pripomni Murray ves zamisljen.

"Poslušajte!" se obrne Vanderbroock proti Harrytu, "če se vam posreči dobiti ključ, potem poizkusite priti v dotične prostore, to ne bo v vašo škodo. Jaz bi rad prišel ti zagovestni stvari do dna! Vendar pa strogo molčite o stvari, ste razumeli?"

Harry je obljubil kar mu bode v moči storiti, in nato zapustil hotel, da bi čimprej dosegel palačo ladyno, ker ona ne sme opaziti njegove odsotnosti, toliko manj pa, da je v njeni neposredni bližini Judež. —

Snidenje

Poteklo je že nekaj mesecev po nesreči Elizabetini in tudi je že precej časa minilo, kar sta se pogovarjala oče in sin, da bi bilo najbolje, da kakor hitro bo mogoče, naj odpotuje, da pozabi na vse ka rga duševno mori, in da se prepriča o nastopanju nasprotnikov svojega očeta.

Na tem potovanju se je popolnoma prepričal, da njegov oče nikakor ne pretirava te nevarnosti od strani delovanja njegovih nasprotnikov.

Čas je prihajal vedno bližje in moral je v San Francisco, da izvrši obljubljeno in dano besedo. Sedaj velja njega rešiti, — in premagali so trgovski interesi Edwardovo dušo. Kako presenečen vsprejem li bode v San Franciscu! To si niti misliti ni mogel toda vendar je delovala neka vplivnost na njegovo srce.

Cela palača od Armenie je bila v svetlobi kot brezkončno morje, ko on zvečer tja došpe in obišče strastno, ljubezni žejn'o, lepo zapeljivo Lady Campbell.

Armenia pa ni sprejela sina srebrnega kralja v veselo razkošni družbi, ampak sprejela ga je popolnoma sama.

"Pozdravljam in častim to uro, Sir Edward," reče ona vsa vzhičena, ko zaželjeni in težko pričakovani vstopi v bogato okrašeno dvorano, "dolgo ste izostali — toda prišli ste in to oprostite vse dosedaj storjeno! Vi ste prišli — in jaz ime-

nujem to srečo, brezmejno srečo, katera se ni zamujena!"

Edwarda je presenečil ta sprejem, te nebeško zapeljive krasotice Armenie, katera je izgledala kot najlepši svod jutranje zarje, narahlo jo prime za roko in jo pritisne na svoja usta — občutil je — kako je Armenijina roka stiskala njegovo.

"Upam, da nisem prepozno prišel? Najtoplejša hvala za besede, Mylady," odgovori on. "Odstranili ste velikanske skrbi mojem uočetu!"

"Radi vašega časti vrednega očeta prihajate toraj iz — vidite, moj ljubi prijatelj, mi ljudje smo, če se smem tako izraziti, nekoliko preveč nezapljudi drug proti drugemu! Jaz sem vse drugače upala o stvari, da prihajate v čisto drugem namenu! Toraj je bila to zmotnjava — grozno skeleča zmotnjava, zakaj bi jo ne pripoznala očitno!"

"Rana, katera mi je vseka na Mylord, je še popolnoma sveža!"

"Rane deliti Sir Edward, te stanejo dostikrat življenje!"

"In vendar leži preteklo kot lepe sanje za nami, Mylord, kakor sladke sanje končanega trudapolnega trpljenja."

"Potem se naj obudi v vam zopet življenje in naj se umakne prejšnja bol! Ali mislite vi, da smo mi ljudje zato vstvarjeni, da nas uniči kaka usesana bolečina, katero nam doprine usoda časa? Na ta način bi jaz že davno, davno morala končati s tem budalastim svetom, verjemite mi, Sir Edward, nobenemu človeku ne prizanaša bolečina! Kar je mene zadelo, je bilo še strašnejše za podlež, vendar pa se moramo mi bojevati proti vsi sili in navsezadnje moramo ostati zmagovalci — in vendar mi smete verjeti, da vsako človeško bitje najde zopet jutranjo zarjo in z njo veliko srečnejše urice! Ko sem vas prvič

zagledala, so mi vsi spomini na pretekle težke ure izginili, in občutila sem, da mi nekaj — da mi narašča novo upanje pred mojimi poželjivimi očmi, kakor, da se mi je prikazalo v najtemnejši noči novo jutranje solnce, in potegnjena iz teh strašnih srčnih muk se vržem, na vse drugo pozablajoča, njemu nasproti!"

"Kako — tudi vi ste o težkočah in bolečinah mogoči kaj govoriti Mylady?" vpraša Edward ves presenečen, "jaz sem vedno mislil, da živite vedno v brezmejni sreči in veselju in da uživete vse sladkosti v sredini vaših najdražjih!"

"Pustiva to sedaj pokopano Edward, kar leži že za nami! Objemiva se v tem trenutku in bodiva srečna, uživajva čarobno sladkost ljubezni, katera se ne da z besedami povedati, in katera se nam je vendar enkrat približala," odgovori Armenia, "še je vse pred nama, kar zamore človeka osrečiti!" (Dalje prihodnjic.)

Sweeney & Son
By
Al Posen

NOW'S THE TIME, FOLKS,
DON'T DELAY--
BUY THAT EXTRA BOND
TODAY!

WAR
BOND

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA ISKRENO LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA, SINA, BRATA IN STRICA

Louis Rozman

ki se je ločil od svojih dragih in za vedno zaspal dne 18. junija, 1943

Eno leto je sedaj minilo, kar Tvoja pot se je končala, dragi preneglo si zapustil nas in utihnil je Tvoj veseli glas.

Mi pa ne moremo biti veseli, ko danes spomin na Te budimo, srce, ki vedno za nas je skrbelo, našlo prezgodnji je večni pokoj.

Na Tvoj grob sladko sonce sije, med nami ostal je ljubeč spomin, počivaj v miru, blaga duša, in večna luč Ti sveti naj.

Zalujoči ostali:

MARY ROZMAN, soproga.
LOUIS, sin.
LOUIS in TEREZIJA ROZMAN, starši.
MARY, SOPHIE in STEPHANIE, sestre.
JOSEPH, brat; RUDOLPH, nečak.

Cleveland, O., 19. junija, 1944.

1905

1944

Naznanilo in Zahvala

Globoko potrta od prevelike žalosti naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je pri delu v tovarni že Bog nepričakovano poklical k sebi in izgubila sem mojega iskreno ljubljene in nikdar pozabljene soproga

JOHN SENYAK

ki je zadet od možganske kapi nanagloma podlegel in zaspal večno spanje dne 15. maja 1944 v najlepši dobi star 38 let. Rojen je bil 15. avgusta 1905 v Marblehead, Ohio. Po opravljeni pogrebni sveti maši v cerkvi sv. Vida smo ga položili v družinsko grobnico k prezgodnjemu večnemu počitku dne 19. maja 1944.

Globoko hvaležna se želim tem potom prav prirčno zahvaliti Monsignor Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za opravljene molitve ob krsti, za spremstvo iz A. Grdina in Sinovi pogrebne kapele v cerkev in na pokopališče, za opravljeno sveto mašo in ganljive cerkvene pogrebne obrede.

Prirčno zahvalo naj sprejmejo vsi, ki so mi bili ob času prevelike žalosti v prvo pomoč in tolažbo, kakor tudi vsi, ki so mi kaj dobrega storili v teh najbolj težkih in žalostnih dnevih. Ravno tako se prirčno zahvaljujem vsem, ki so ga prišli pokropiti in se poslovlili od njega ob krsti ter vsem, ki so z nami čuli in molili ter se udeležili svete maše in pogreba.

V globoki hvaležnosti želim izreči mojo zahvalo vsem, ki so v blag spomin pokojnemu okrasili krsto s krasnimi vencijev in sicer: Mr. in Mrs. Michael Senyak in družina, Mr. in Mrs. Andrew in Catherine Ridilla in družina, Mr. in Mrs. Louis Rozman, Mrs. Mary Farcnik, Mr. Ludwig Farcnik, Mr. in Mrs. James Kenny, 3/c Petty Officer Rudy Rozman, Mrs. Mary Rozman in sin Louis, Mr. in Mrs. Joseph Rozman, Mr. in Mrs. John Rozman in družina, Danny Rozman, Mr. John Senyak, Mr. in Mrs. John Bealko, Votruba družina, Mr. in Mrs. Anton Grdina, st. in družina, Mrs. Hlad in Mr. in Mrs. Rigler, Mr. in Mrs. Stusek in družina, Lena McLean, Dr. Wedler, Jack in Carl Wedler, A Friend, Jeanette Drummond, Le Etta Tenton Team Mates - Tanks - Schindler - Delfs - Biggins, Mr. in Mrs. Harold Stiebeling, Dorothy and Freddie, Stone Knitting Mills Co., The Boys of Wedler Bros., Dorothy Kendel - Helen Di Santo - Clara Schust - Alma Sourcnickel in Agnes Palko, Casey Maciak, Louis Siala and Chas. Palmer, Mr. in Mrs. John in Barbara Hotz, Friends at Bill Hotz Service Station. Ravno tako tudi prirčna hvala

sledečim za skupni krasen venec: Bill Brello, Andrew Brello, Bill Daddy, Chick Feduniche, Steve Gulick, Wm. Hotz, Mike Hotz, Doc Homick, John Kushner, Doc. A. J. Kmieck, Mike Labiak, Dr. Murphy, John Morcrum, Jack Martin, Mike Grzachuk, Ted Grzek, John Panek, Mike Sobul, Peter Sauchok, Teddy Shirak, Eddie (Leisy) Thierry, Joe Tuma.

Moja prirčna zahvala naj velja vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo brale za mirni pokoj blage duše, namreč: Mr. in Mrs. Ludwig Farcnik, Mr. in Mrs. James Kenny, Mr. in Mrs. Louis Rozman, Mr. in Mrs. Anthony Rosman, Mr. in Mrs. Joseph Rosman, Mr. in Mrs. A. Yerak, Mr. in Mrs. Gorup, Mr. Frank Zupancič, Mrs. Katherine Senyak, Mrs. Turk, družina Marinček, Mrs. in Miss Godnyavec, Mrs. Helen Tirbic, Mr. Anthony Dusa, Mrs. in Miss Bellr, Jessie - Judy - Till - Lena in Mary, Mr. August Kollander, Dr. James W. Mally, Mr. in Mrs. Anton Novak, St. Clair Ave., Mr. in Mrs. Blatnik, Mr. in Mrs. Charles in Olga Slapnik, Mr. in Mrs. Frank Macerol, Mrs. Sukavich, Mrs. Joseph Stampfel.

Prirčno se tudi zahvaljujem vsem, ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu.

Moja prirčna zahvala naj bo izrečena tudi nosilcem krste, ki so ga spremili do preranega groba in ga položili k večnemu počitku.

Iskreno se želim zahvaliti tudi vsem, ki so izrazili sočutje s poslanimi sožalnimi kartami.

Mojo prirčno zahvalo naj sprejme pogrebni zavod Anton Grdina in Sinovi za vso prijazno naklonjenost in za lepo urejeno in izvrstno vodstvo pogreba.

Slučajno, če sem katero ime pomotoma izpustila, prosim, da mi oporositte ker se želim vsem najprirčneje zahvaliti.

Preljubljeni in nikdar pozabljeni soproga, kako težko mi je pri srcu, ker se je tako nanagloma že končala najina pot življenja in moral si se ločiti od nas; globoka žalost se je naselila v moje srce, ker Tebe ni več med nami. Bog Ti je že uro odločil in v najlepši dobi življenja Te je že poklical k sebi in moral si nas zapustiti in nam je ostal samo Tvoj dragi spomin. V solzah zatopljen od bridke žalosti nad Tvojo nenadno izgubo Ti želim, da počivaš v miru, blaga duša, v prezgodnjem grobu v rodni zemlji in uživaj večno veselje v večnosti.

Zalujoča ostala

STEPHANIE SENYAK, soproga
Zapušča tukaj tudi zalujočo sestro Catherine Ridilla in zalujočega brata Michael Senyak in mnogo drugih sorodnikov

Cleveland, Ohio, 19. junija 1944.